

[L. D. Rasmussen.]

Tanker vil faa endnu stærkere Vækst, hvis der ikke skulde komme Ro over det kongelige Teater, hvad jeg haaber der gør — det ser ud til, at der er en Bedring i Luften.

Korsgaard: Maa jeg først overfor den højtærede Finansminister udtale min Beklagelse af, at jeg ganske rigtigt ikke var til Stede i Finansudvalget, da vi havde den højtærede Minister til Samraad. Jeg kan kun finde det en Smule underligt maaske, at den højtærede Minister finder Anledning til at oplyse det. Det maa vel være en Slags Antydning af, at jeg ikke er, hvor jeg bør være. Heroverfor vil jeg gerne have Lov til at oplyse, at jeg var til et Udvalgs møde i Jernbaneudvalget om Ekspropriationer, hvor jeg var Ordfører. Jeg tror, at jeg i alt var borte i 10 Minutter, men det var jo for saa vidt uheldigt. Jeg maa have Lov til at tilføje, at jeg synes, at denne Udtalelse fra den højtærede Finansministers Side er saa meget mere overflødig, som vi underhaanden har talt om Sagen, og jeg fik da at vide, hvad den højtærede Minister sagde i Finansudvalget.

Men hver Mand sin Smag. Jeg vil kun have Lov til at sige, at jeg finder det ingenlunde overflødig at fremkalde en Udtalelse her i Salen, selv om man har debatteret en Sag i Finansudvalget. Hensigten med, at man kan føre Samraad ned i Salen, er netop at give dels den, der spørger, dels Ministeren Lejlighed til offentligt at fremkomme med sine Synspunkter. I Realiteten maa jeg sige, at Finansministerens Udtalelse nu synes mig mere velvillig, end jeg egentlig havde ventet mig det. Sagligt set kan jeg kun være tilfreds med Udtalelsen, idet den for mig afgjort peger i Retning af, at inden saa overordentlig længe vil en Post af den Art, hvorom jeg har rejst Samraad, finde sin Plads paa Formueregnskabet.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pinholt og til den ærede Ordfører. De vedrører begge Rosenborg Have. Angaaende Havens nuværende Tilstand har det ærede Medlem Hr. Pitzner udtalt sig, og jeg kan ganske slutte mig til hans Udtalelser herom. Men til det ærede Medlem Hr. Pinholt, som fremsatte den Anskuelse, at det var bedre at give Arbejde end Tilskud, vil jeg gerne sige, at det lyder jo meget godt, men det er Pokkerens dyrt. Jeg tror, det ærede Venstreparti dog burde have lært af deres egen Periode fra 1920—24, at det er saa dyrt, at man ikke kan gennemføre det. Derfor er det ganske urimeligt af det ærede Medlem at

fremsette en Udtalelse af den Art. Det hele staar og falder jo med, om det, man naar for Pengene, staar i et rimeligt Forhold til, hvad det koster.

Jeg kan ikke lade være med at undre mig over det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussens Udtalelse, idet han i Grunden udtalte, at det var en Smagssag, om den Have, man faar, er bedre end den, man har; thi i saa Fald synes jeg, at det er saa meget mere mærkværdigt, at man vil give 160 000 Kr. ud til noget, der er en Smagssag. Og da det ærede Medlem heller ikke vil anerkende, at det er et Arbejdsløshedsspørgsmaal, der skulde kunne berettige til, at man gjorde Arbejdet, kan jeg ikke se rettere end, at det ærede Medlems Udtalelser alt i alt maa pege i Retning af, at det i Virkeligheden er urimeligt at give disse Penge ud, fordi man endnu ikke har klaret sig, om denne eller hin Form for Haven afgjort er at foretrække.

Til sidst et Par Bemærkninger til den højtærede Undervisningsminister angaaende Teatersagen. Den højtærede Minister udtalte her lige saa lidt som i Finansudvalget noget, hvorpaa man kan bygge noget som helst. Om der kunde være Anledning til at udtale noget, hvorpaa man kunde bygge noget eller ikke, skal jeg lade staa hen, men jeg vil gerne give den højtærede Minister nogle Ord med paa Vejen, naar han nu skal træffe Afgørelse. Højest sandsynligt vil han sige: det er mit Ansvar. Men deroverfor vil jeg gerne have Lov til at sige, at en parlamentarisk Ministers Ansvar regner jeg for saare lidt, fordi han altid vil have sine Partier bagved sig, jfr. Tilfældet Wulff ved en tidligere Lejlighed. Det Ansvar giver jeg en god Dag i.

Men jeg vil gerne bede Ministeren overveje, naar han træffer sine Beslutninger, hvad der kommer ud af det, hvis han griber fejl, for da er det mig ligegyldigt, om Ministeren finder dette mere eller mindre behageligt. Resultatet af at gribe fejl er, at det vil koste Statskassen mange Penge, og Indsatsen er ogsaa til en vis Grad det kongelige Teaters Bestaaen som det Teater, det nu en Gang er i Øjeblikket. Jeg vil meget henstille til den højtærede Minister, naar han træffer sine Beslutninger, at han da lader disse Forhold være det alt afgørende og lader sine egne tidligere Handlinger saavel som, hvad der kan være enkelte Personer behageligt, ganske træde i Skygge for disse to Hensyn.

Julin: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen fremsatte den Bemærkning, at Repræsentanter for alle Lejre var fremkommet med Udtalelser om, at hvis der